

Od vajkada nam je vreme nametalo nove izazove i oduvek je bilo onih koji su im se lakše ili teže prilagođavali ograničeni nedostatkom samopouzdanja, strahom od budućnosti, ili nečim trećim. Jedan od odgovora na ovovremene uslove života i rada, i putokaz kako uskladiti lične afinitete sa profesionalnim kvalitetima, uz ekonomsko opravdanje, dala je Slađana Đorđijev, supruga i majka troje, danas već odrasle dece, koja je posle 25 godina iskustva u medijima, kao novinar i direktor Radija Novi Bečej, odlučila da se posveti nečem sasvim drugom.

Prva godina za započinjanje svakog posla, posebno preduzetničkog, kažu da je najteža. Njeno iskustvo čini je zadovoljnijom nego ikada. Put razvoja Gazdinstva Slađane Đorđijev poklopio se sa njenim razumevanjem lepote života i rada u privatnom malom biznisu, čije je ostvarenje dugo sanjala. Slađana Đorđijev je na svom posedu prvo odgajala nekoliko kozica i pravila sir za svoje potrebe, potom su u domaćinstvo došle dve kravice, da bi ih u jednom momentu bilo devet. Nezadovoljna otkupnom cenom mleka u mlekari napravila je prve korake u proizvodnji kravljeg sira.

- U jednom trenutku sam se zapitala, zašto bih se iz dana u dan opterećivala ranim ustajanjem i odlaskom na prilično stresan posao. Smatram da je rad sa životinjama bez radnog vremena u nekim godinama odmor, a za mene prava terapija. Ljudi koji se time dugo bave kazaće da je to posao koji traje tokom celog dana, 365 dana u godini, bez godišnjeg odmora. U korist sadašnjih aktivnosti u odnosu na pređašnje, mogu sebi da dozvolim da sama određujem dužinu svojih koraka i tempo kojim ću ići, što nije mala stvar. To je aktivnost u kojoj sam posle 25 godina rada u medijima pronašla sebe, a pređašnje iskustvo mi je mnogo pomoglo u marketingu i prodaji vlastitih proizvoda, njihovoj prezentaciji na veoma kvalitetan način, u kontaktu sa ljudima, neretko i druženju što me posebno čini zadovoljnom - objašnjava gospođa Đorđijev.

Gazdinstvo Slađane Đorđijev u Novom Bečeju se bavi proizvodnjom domaćeg punomasnog podlivenog sira. Nema kajmaka, ni milerama, zato što je akcenat na proizvodnji sira uravnoteženog kvaliteta, proizvednog u posebnim, zakonom propisanim uslovima. Uskoro dolazi vreme i za proizvodnju kozjeg sira, koji će se takođe naći na tržištu.

Porodica Đorđijev na svom imanju osim kozica i kravica, drži i konje, kokice, petliće, golubove. Deca iz obližnje škole često zastaju da se, kao ispred kakvog zoo vrta jave telićima, jarićima, ovcama, jaganjcima, nezaobilaznim pulinima.

Naša sagovornica svoje zadovoljstvo „novim“ poslom, objašnjava zajedničkom odlukom donešenom na nivou porodice, pre svega s blagoslovom supruga, velikog ljubitelja

konja, samim tim i prirode i svega prirodnog. Ona dodaje da joj dan i sada, kao i nekada, traje 24 sata, ali da je daleko opuštenija, a novac koji zaradi, isti je kao ranije, ali na neuporedivo lagodniji način. Uživanje u saznanju da nešto stvara sopstvenim rukama za nju je posebno, nenadomestivo.

Korak na koji se Slađana Đorđijev odvažila svrstava je u red jakih, upornih, istrajnih žena, koje šalju pozitivan signal drugim ženama da moraju da se izbore za svoj status:

- Kada sam započela privatni biznis, uporedo sam radila i na radiju. Odlučila sam da pokušam sa ovom pričom, jer sam se osećala dovoljno sposobnom i hrabrom. Mislim da žensko stvaralaštvo, ako se ovo može tako nazvati, mnogo doprinosi samostalnosti žene i baveći se ovakvim poslom, mnogo više vremena ostaje za porodicu, što mi je u suštini i najvažnije.

Porodica Đorđijev, za sada samo mašta, o jednom salašu na obodu grada, da proširi proizvodnju onoliko koliko neće trpeti kvalitet. Ako bude uslova, želja im je i da se pokažu pravim domaćinima upuste u neku vrstu ruralnog turizma, i obezbede uslove za boravak jednoj porodici, za vikend i duže.

- Moja potajna želja je da imam paorsku peć jer osim što domu daje toplinu, u njima se peče najukusniji hleb i pite. Želja mi je da uvećamo stado, da svoje proizvode prodajem na manifestacijama i sajmovima, da živimo jednim opuštenim životom. Novi Bečej je mesto brojnih mogućnosti interesantan za turiste. Uz to, imamo konje, a moj suprug po porudžbini izrađuje trening vozila za konje i kao pravi Vranjevčani, nadaleko čuveni po konjima, možemo da ih upregnemo i provozamo goste - kaže Slađana Đorđijev.

O realnim osnovama na kojima ova porodica gradi budućnost govore i činjenice: sin namerava da se posveti pčelarstvu, starija ćerka za završila srednju turističku, a mlađa tehničku školu. Potvrda da kada se znanje, umeće i snaga spoje, nema toga što se ne može ostvariti.

